

[Vibeke Grønbæk]

konsekvens af forskellige ændringer i Landbrugsministeriets organisation, og det indfører endvidere mulighed for, at staten kan opkræve gebyrer for ind- og udførsel af planter og planterprodukter.

Da der er tale om administrative ændringer, som ikke har personale- eller udgiftsmæssige konsekvenser, kan Det Radikale Venstre gå ind for forslaget.

Lysholm Christensen (KRF):

SF's ordfører fandt det ikke særlig let at være nummer fire, der skulle gentage, hvad der står i lovforslaget, men jeg kan betro SF's ordfører, hvis ellers vedkommende er til stede, at det bestemt ikke er nemmere at være nummer otte.

Derfor skal jeg undlade at gentage, hvad der står i lovforslaget, og blot give min tilslutning til det i håb om, at det kan vedtages hurtigt.

Landbrugsministeren (Bjørn Westh):

Jeg vil gerne takke for en velvillig modtagelse af forslaget, som jeg håber hurtigt kan gennemføres.

Til fru Kirsten Kimø skal jeg sige, at der vil blive tale om gebyropkrævning i et begrænset omfang efter den internationale praksis, der nu engang er på området – og hverken mere eller mindre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Landbrugs- og Fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 69:

Forslag til lov om normer for energieffektivitet i energiforbrugende udstyr.

Af energiministeren (Jann Sjørnsen).

(Fremsat 11/11 93).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ingrid Rasmussen (S):

Da vores ordfører på området ikke kan være til stede, vil jeg fremføre Socialdemokratiets ordførerbemærkninger.

Det overordnede mål med dette lovforslag er sammen med andre energibesparende foranstaltninger at begrænse elektricitetsforbruget.

Elområdet er et tungtvejende område i forhold til den samlede CO₂-emission. Den seneste analyse af elforbrugsudviklingen viser, at forbruget er dobbelt så stort som forudsat i »Energi 2000«. Det skyldes blandt andet, at der ikke er blevet truffet beslutning om indførelse af normer for elforbrugende apparater.

Umiddelbart skulle man tro, at det ville være eftertragtet både at fremstille og at købe som forbruger, men ingen af delene er imidlertid tilfældet. Der lægges vægt på andre ting som f.eks. særlige egenskaber, design og pris. Det er altså ikke tilstrækkeligt at mærke varen med elforbruget, og derfor er det vigtigt at sætte normer for det.

Det er ikke alene Danmark, der har den interesse; i virkeligheden er der en stigende international interesse for anvendelsen af normer for elforbrugende apparater.

I USA er der allerede indført normer for en lang række produkter til anvendelse inden for husholdningssektoren, handels- og servicesektoren og industrien.

EF vedtog i oktober 1990 en målsætning om stabilisering af CO₂-emissionen på 1990-niveauet i år 2000. Skal dette nås, må der sættes ind over en bred front. Dette lovforslag er en af brikkerne til at nå målet.

Der er brug for både en mærkning og en normgivning for elforbruget. Mærkningsdirektivet for husholdningsapparater blev også i Danmark vedtaget i 1992. Ved den lejlighed gjorde jeg på Socialdemokratiets vegne opmærksom på, at det var det første trin. Andet trin er indførelsen af normerne, og det åbnes der så mulighed for gennem vedtagelsen af dette lovforslag.